

PÄEVA SÕNUM nr. 117

II aastakäik

"Issand pööras Iiobi saatuse, kui too palvetas oma sõprade eest." Ii 42:10

ISSAND ON LÄHEDAL

52 nädal: 23. – 29. detsember 2018

Advendiaja 4. pühapäev

Neljas advendipühapäev on pühendatud Jeesuse kõige lähedasemale inimesele siin maa peal: tema emale neitsi Maarjale. Maarja roll on suur, sest just tema kaudu tuli Päästja siia maailma. Ühest küljest tähendas see Maarjale suurt õnnistust, sest ta sai kogeda Jumala erilist lähedalolu. Ta sai sõnumi inglilt, kohtus last kummardama tulnud karjastega ja idamaa tarkadega, nägi jüngrite lugupidavat suhtumist ning loomulikult võis tunda rõõmu Jeesuse kasvamisest, tööst ja õpetusest.

Teisalt aga pidi Maarja tundma palju muret: juba lapsepõlves ähvardas Jeesust genotsiid, mil hukati kõik Petlemmas olnud Jeesuse-vanused poeglapsed. Maarja ja Joosep pidid selle eest page-ma. Maarja nägi Jeesuse vaenlasi, oli Kristusega kannatustes ja seisis tema risti all. See oli raske ja valus. Kuid ta tundis Issanda lähedust kõiges, nii rõõmudes kui muredes.

Meiegi võime tunda oma elus Jumala lähedust nii kergetel hetkedel kui ka eluraskustes. Lähenevad jõulupühad kõnelevad sellest, et Jumal on saatnud oma Poja siia maailma selleks, et meiegi võiksime tunda Jumala ligiolu kõiges ja kõikjal. Jõulud annavad meie argiellu kokkupuute Jumala pühadusega. Eluraskustes võime Maarja kombel saada Jumalalt jõudu ja teada, et meil on Päästja, Jeesus Kristus, kes on meie päästeks saanud inimeseks. (Soom 2015:8)

Olge ikka rõõmsad Issandas! Taas ma ütlen: Olge rõõmsad! Issand on ligidal! Fl 4:4,5b

Tuleta meelde, kui palju kordi elus sul oleks olnud põhjust rõõmustada selle üle, et Issand on väga ligi, hoolimata sellest et see maailm mis sind ümbritses jätkas oma jumalatut, toorest ja kõlvatut eluviisi. Pealegi on sulle antud võimalus igal ajal ja igas olukorras elada läbi ikka uuesti ja uuesti Issanda ligiolu.

Mitte üksi võimalus, vaid pigemini kohustus, sest ristiinimesena pead andma tunnistust sellest, et Issand elab. Kuidas saad seda teisiti teha kui rõõmu kaudu, mis tuleb pühitsetud südamest ja nakatab.

Selles nukras maailmas peavad otsijad ja nõutud, arad ning kahtlejad veenduma sinu õnneliku palet nähes, et oled kohanud oma Issandat. Sa mõistad, kui vajalik on usukäega hoida iga päev kinni oma Õnnistegijast, kes meile alati väga ligidale astub.

Kui ligidal on Ta muretsevatele südamele, kes Talle oma mured usaldab. Kui ligi on Ta väsitatud vaimule, kes Temalt tuge otsib. Kui ligidal on Ta kahetsevatele patusele, kes Tema eestkostmist igatseb. Kui ligidal on Ta palvetavale otsijale, kes Tema poole oma käed üles tõstab. Kui ligidal on Ta võitlevale noorele, kes Tema nimel saatana rünnakule vastu astub. Kui ligidal on Ta vaevatud vanale, kes Temaga koos on otsustanud minna oma viimasel vaevateed. Kui ligidal on Ta haigele, kes oma tõvevoodil ootab Tema toetavat kätt. Kui ligidal on Ta surijale, kes Temaga koos on valmis surmavarju pimedast orust läbi minema.

Kui ligidal on sinule Issand Jeesus, kui sa täna Tema poole pöördud palveigatsusega – kohata Teda.

Kui palju ligemal veel, kui täna oma südame töötad Temale tervelt ja jäägitult. Oled sa seda teinud, siis ei tule enam keegi sulle meelde tuletama, et sa rõõmutseksid. Tal pole seda vaja teha.

Terve sinu õnnelik elu on siis ju ainsam tunnistus ristiinimese säravast rõõmust. (Haamer 1998:14j)

Vennad, ärge nurisege üksteise vastu, et teie üle ei mõistetaks kohut! Vaata, kohtunik seisab ukse ees! (Jk 5:9) Aga kõigi asjade lõpp on lähedal. Olge siis arukad ja kained palveteks. (1Pt 4:7)

Palvetagem: Issand, meie Jumal, me rõõmustame koos Neitsi Maarjaga Sinu suurte tegude üle. Valmista meie südamed vastu võtma rõõmusõnumit Päästja sündimisest ja lase sellel uuendada meie elu ning teha meist rahu ja armastuse saadikud. Seda palume Jeesuse Kristuse, Sinu Poja, meie Issanda läbi.

* * *

VAATA, MA KUULUTAN TEILE SUURT RÕÕMU!

Pühapäev – 23. detsember

Ennäe, neitsi jääb lapseootele ja toob ilmale poja, ja Teda hüüetakse nimega Immaanuel, see on tõlkes: Jumal on meiega. Mt 1:23

Jeesuse sündimise pühast on võimatu osa võtta, kui me ei ole enne põhjalikult muutnud oma mõtlemist ja tegemisi, lõpetanud maailma vaatamise üksnes läbi omaenda isekuse kitsa akna. Sest Petlemma koopa sündmus pole üksnes tähendusliku sisuga romantiline ajaloosündmus, mille ainus eesmärk on lapsi unistama panna.

Petlemma koopas toimunud sündmus on ajalooline ja faktiline tõde. Esmakordselt inimkonna ajaloos saab Kristuse lihakssaamise kaudu teoks Jumala armastuse ja vabaduse salarus, isa armastus inimese vastu.

Püha Vassiili selgitab, et Jeesuse Kristuse sündimise püha peetakse kui "maailma pääsemise, kogu inimkonna sünnipäeva, kogu loodu ühist püha". Inimesekssaanud Kristusest saab sel päeval tõesti ja täielikult inimene, olles samal ajal tõesti ja täielikult Jumal.

Inimmõistuse jaoks saab see olla üksnes suur ja kirjeldamatu maavärin, mis raputab teda loomuse kõige sügavama sopini. Sündmuse sõnum – Jumal sai inimeseks – on nii erakordne, et Aleksandria püha Atanaasi nimetab seda maavärinaks. Oma lihakssaamise kaudu "sai Jumalast inimene, et inimesest saaks Jumal", sest nüüdsest on taevalik ja maine kõrvuti. Väljaütlemine on ühtaegu nii jõhkralt otsekohene kui ka peenelt suursugune. Selle sõnumi sisu ei saa ükski inimõistus täielikult hoomata. Ja ometigi kirjeldab just see lause kõige paremini meie õigeusu sihti.

Minu ainus eesmärk on meelde tuletada, et Inimese Poja väarikaks vastuvõtuks Petlemma sõimes peame kuuletuma tema sõnale ja järgima tema eeskujut.

Selleks aga:

Võtkem vaevaks ja leppigem Jumalaga; Vabastagem oma vaim kõigist õpetustest, mis keelduvad tunnistamast Jeesuslast kui tõelist inimest ja tõelist Jumalat;

Õppigem ära tundma ja tundma Jumalat armulauaosaduses;

Pingutagem, et naasta elu tõeliste väärtuste juurde ja ärgem leppigem üksnes meie ihuliste ja materiaalsete vajaduste rahuldamisega;

Katkestagem oma maiste vajaduste ahel;

Leidkem oma "mina" sügavusest üles venna ja ligimese pale ja võtkem ta vastu mõistvalt ning sõbralikult. Ja et hakkama saada kõige hullemate nõrkusehetkedega, ärgem unustagem endaga kaasa võtmast Jeesust, elu allikat. Tema on meie elu, rõõm ja lootus. (Stefanus 2014:2)

Sellepärast annab Issand ise teile tunnustähe: ennäe, neitsi jääb lapseootele ja toob poja ilmale ning paneb temale nimeks Immaanuel. (Js 7:14)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Meie õnn on, et Jeesus ei ole veel tulnud kogu aus ning hiilguses, Ta ei ole veel tulnud kohtumõistjana. Seega on meile kingitud armuaeg, antud võimalus kasutada seda patuste Õnnistegija vastuvõtmiseks ja endale igaveseks õnnistuseks. Albert Soosaar

Palvetagem: Kõigeväeline Jumal, valguse Isa, me täname Sind Sinu suure armastuse eest, et Sa oled keset inimkonna pimedat patuööd oma ainusündinud Poja meile valguseks andnud. Paistku Tema valgus jõulusõnumis meiegi südamesse, täitku meid tõelise rõõmuga ning avagu meie huu-

led Sind kiitma ja ülistama Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi, kes koos Sinuga Püha Vaimu ühtsuses elab ja valitseb igavesest ajast igavesti.

* * *

VAATA, MA KUULUTAN TEILE SUURT RÕÕMU!

Esmaspäev – 24. detsember

Jõuluõhtu ehk jõululaupäev

Rahvas, kes käib pimeduses, näeb suurt valgust; kes elavad surmavarju maal, neile paistab valgus. Js 9:1

Et Suurele Tulijale antakse juba aastasadu enne kohale jõudmist nii palju vägevaid tiitleid, ei saa tegemist olla suvalise muidu mööduva tegelasega. Selleks saab olla vaid Jumal ise. Ta ei sarnane kuninga või keisriga, kes vahel harva suvatseb oma aujärjelt alla tulla ennast rahvale käegakatsuta-vasse kaugusesse näitama. Jumal on meile lähemal mistahes troonil istuvast aukandjast. Ta on meile palju lähemal, kui me ise endale olemegi, sest apostli sõnul oleme Tema sugu. Me oleme Jumala näo järgi loodud ja kanname endas Tema pitserit. Aga me pääseme Jumalale ligi üksnes siis ja nii-palju, kui Ta ise ennast meile avab ehk ilmutab.

Uue Testamendi järgi on Jumal ennast erilisel viisil ilmutanud ja nähtavaks teinud Naatsareti Jeesuse isikus, kes sündis umbes kaks tuhat aastat tagasi Petlemmas ja kelle esimesed kummardajad Luuka evangeeliumi järgi olid öösel öitsil olevad karjased. Just nemad olid need, kes esmakordselt nägid valgust, mis hakkas paistma surmavarju maal elavatele inimestele. Jumal, kes elab kirjeldamatus valguses ning keda ükski patune inimene palgest palgesse näha ei võigi, otsustas esimesel jõuluööl ennast ise maailmale näidata lihast ja verest inimlapsena.

Just selleks tuleb meil adventiajal oma mõtted ja meeled puhastada, et jõululapses Suur Tulija ära tunda ja Ta oma ellu vastu võtta. Alles siis suudame jõuluõhtul täie veendumusega usupuhastaja Martin Lutheri sõnadega laulda: "Kõik õnne saate Tema käest, mis Jumal pakkund igavest, sest võite Tema läbi ka nüüd taevariigi pärida." (KLPR 22:4) (Kukk 2013:1)

Rahvas, kes istub pimeduses, on suurt valgust näinud, ja neile, kes istuvad surma maal ja surma varjus - neile tõuseb valgus! (Mt 4:16) Sest kõik, mis saab avalikuks, on valguse käes. Seepärast on öeldud: "Ärka üles, kes sa magad, ja tõuse üles surnuist, siis särab sulle Kristus!" (Ef 5:14) See paistab nende peale, kes elavad pimeduses ja surmavarjus, see suunab meie jalgu rahuteele. (Lk 1:79)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Kuigi kõik minu ümber on kaetud pimedusega, paistab mu hinge kambrisse Jumala igavene valgus, ja seni kaua, kui Tema minus helendab ei kaeba ma mitte sunduse üle astuda pimeduses pikal päeval. Toyohiko Kagawa

Palvetagem: Kõigeväeline Jumal, halastaja Isa, me täname Sind, et Sa oled meile andnud oma Poja. Valgusta meie südameid, et me ühes inglitega Sind kiidaksime, Kristuse sündimise rõõmus elaksime ja südamerahu leiaksime Jeesuse Kristuse, Sinu armsa Poja, meie Issanda läbi.

* * *

SÕNA SAI LIHAKS

Teisipäev – 25. detsember

Kristuse sündimise püha ehk 1. jõulupüha

Sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me nägime Tema kirkust. Jh 1:14

Et saada inimeseks, tuli Sõnal siseneda inimellu konkreetset ajaloo hetkel, konkreetse rassi ja konkreetse rahva liikmena. Mis puutub Tema tuleku aega ja viisi, olid ettevalmistused selleks teh-

tud. Jumal oli valinud konkreetse rahva, kellele Ta ilmutas end sagedamini ja täielikumalt kui ühele-
gi teisele rahvale. Seepärast, kui Sõna sündis viimaks inimesena selle rahva keskel, täites sellele
rahvale antud töötused, oleks Teda eelduste kohaselt tulnud vastu võtta kui kedagi, kes tuli koju.
Kui Ta aga tuli Iisraeli rahva juurde, siis rahva enamik hülgas Ta.

See ei tähendanud siiski, et Jumala lunastav eesmärk jäänuks täitmata. Tuli ilmutada Jumala
tõde. Tuli väljendada Tema halastusrikast armastust patuste vastu – ning seda viisil, kuidas suutis
ainult Tema, kes taevase Isa ainsa Pojana oli elanud kõige lähemas ühenduses Temaga kogu
igaviku.

Jeesuses Kristuses inimeseks saanud Sõna oli tõepoolest *täis armu*. Mitte kellelegi, kes loeb
Jeesuse vestlusest samaaria naisega, sündinud pimedale nägemise tagasiandmisest, näljase rahva-
hulga toitmisest, Laatsaruse ülesäratamisest, jüngerite jalgade pesemisest ja muudest kannatusnädala
sündmustest, ei jää märkamata, kui *armuliselt* alandus Jeesus inimeste madala seisundini. Ta oli *täi-
es tões*; Johannese evangeeliumis on kõige täielikum aruanne Tema õpetusest enda kohta, Tema
missiooni olemusest ja eesmärgist; siin on ka kõige selgem pilt kõikide nende teadmatusest ja ruma-
lusest, kes lasevad selle maailma pimedusel end pimestada. (Tasker 2002:38)

*Jaakobile sündis Joosep, selle Maarja mees, kellest sündis Jeesus, keda nimetatakse Kristu-
seks. (Mt 1:16) Ja ta muudeti nende ees; ta pale säras otsekuu päike, ta rõivad said valgeks otsekuu
valgus. (Mt 17:2) Isa, ma tahan, et ka need, keda sa mulle oled andnud, oleksid minuga seal, kus
mina olen, et nad näeksid mu kirkust, mille sa oled andnud mulle, sest sa oled mind armastanud
enne maailma rajamist. (Jh 17:24) Kui juba hukkamõistuteenistusel oli kirkus, siis on õigeksmõistu-
teenistus veel palju suurem kirkuselt. (2Kr 3:9) Jah, niihästi Pühitseja kui pühitsetavad on kõik ühe
Isa lapsed. Sel põhjusel Jeesus ei häbenegi neid hüüda vendadeks. (Hb 2:11)*

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Meie ei saa viia Jumalat kellelegi lähemale, vaid Tema ise
on juba enne seal, me saame ainult aidata inimest hakata Teda nägema ja natukenegi mõistma. Too-
mas Paul

Palvetagem: Taevane Isa, me täname Sind, et Sa saatsid oma Poja meie Päästjaks patust mu-
serdatud maailma. Ta on Sinu kirkuse kiirgus ja Sinu olemuse kuju. Ava meile Tema sündimise sa-
ladus ja luba kogu maailmal näha, mida Sa oled oma Pojas kinkinud. Kinnita meie usku ja kingi
meile jõudu elada Sinu valguses, et me jõuaksime siit kaduvusest igavesse ellu, kus me saame näha
Sinu Poja, meie Issanda tõelist kirkust, kes koos Sinuga Püha Vaimu ühtsuses elab ja valitseb iga-
vesest ajast igavesti.

* * *

KRISTUSE TUNNISTAJAD

Kolmapäev – 26. detsember

2. jõulupüha

Esimärter Stefanose päev ehk tehvanipäev

*Kallis on Issanda meelest Tema vagade surm. Sinule ma ohverdan tänuohvreid ja hüüan appi
Issanda nime. Ps 116:15,17*

Oleme harjunud selle mõttega, et uskliku inimese lahkumine maa pealt on Jumalale kallis sil-
mapilk. Meie ei kahtle, et see on tõesti nii.

Jumala seisukohalt vaadates on see kallis, sest uskliku surm on isakotta saabumine. Maiselt
seisukohalt vaadates näeme meie ainult surma üht poolt, nimelt lahkumist. Surm viib meid välja
senisest elust, lahutab omastest ja kõigest sellest, mis maailmas on meile kallis. Jumal näeb ka sur-
ma teist külge ja see on uskliku saabumine tagasi Jumala juurde. Temale on vagade surm selletõttu
kallis. Uskliku enda seisukohalt vaadates tähendab surm talle lahkumist ohtude, kiusatuste ja pattu-
de maailmast. Meie ei lahku ainult sellest, mis on meile kallis, vaid ka sellest, mis on meile raske ja
valus. Vagad igatsevad Kristusega olla.

Meie Lunastaja Jeesuse Kristuse seisukohalt vaadates on uskliku surm kallis. Oleme kalli hinnaga ostetud. Surma kaudu läheme Issanda juurde, kes meie eest on hinna maksnud ja kellele me kuulume. Uskliku surm võib olla kallis ka veel Jumala riigi töö seisukohalt vaadates. Paljude lahkimisel on olnud väärtuslik mõju teistele. Pauluse vaimulik hoiak surma eel on olnud loendamatu hulkadele suure vaimuliku väärtusega (2Tm 4:6-8).

Jumal ise määrab ka need põhjused, mis toovad tema vagadele surma. Uskliku inimese surma põhjus võib inimeste arvates olla õnnetu juhus, kuid Jumala meelest on tema vagade surm nii oluline, et see saabub alati õigel ajal ja kohal. See tähendab, et uskliku surm on Jumala kaitse all. Kui meie surm peaks saabuma seal, kus ükski sõbralik süda ei ole meie lähedal ega keegi kergenda me viimast vaeva, siis on ometi Jumal seal. Viimne vaenlane surm ei ole meile hirmutav, sest Jumal tuleb meiega surmavarju orgu. Jeesus ütleb: "Ole ustav surmani!" (Ilm 2:10) (Tärk 2014:552j)

Too Jumalale ohvriks tänu ja tasu Kõigekõrgemale oma töötused! (Ps 50:14) Viigem siis tema kaudu alati Jumalale kiitsohvrit, see tähendab tema nime tunnistajate huulte vilja. (Hb 13:15)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Minu elu on silmapilk, tund, mis möödub. Mu elu on hetk, millesse mul pole voli jääda. Sina tead, mu Jumal, et Sinu armastamiseks siin maa peal on mul ainult tänane hetk. Therese Lisieux

Palvetagem: Halastuse ja armastuse Jumal, Sina oled meile saatnud oma Poja, et meid, kes me sageli Sinu vastu tegutseme, enesega lepitada. Aita meilgi oma vaenlasi armastada ja järgida Püha Stefanose eeskujul, kes oma hukkajate eest palvetas. Luba meil koos temaga näha Sinu kirkust. Jeesuse Kristuse, Sinu Poja, meie Issanda läbi.

* * *

JUMAL ON ARMASTUS

Neljapäev – 27. detsember

3. jõulupüha

Apostel ja evangelist Johannese päev ehk johannesepäev

Vaadake, kui suure armastuse Isa on meile andnud: meid hüütakse Jumala lasteks ja need me olemegi. 1Jh 3:1

Need on inimolemise põhisõnad, millega siin räägitakse. Eelkõige on selleks sõna "laps", mis seisab nende salvide keskkohas ja mis kannab endas kõike, mis siin öeldakse. See ei ole inimolemise põhisõna ainult sellepärast, et me kõik oleme kunagi lapsed olnud, vaid sellepärast, et sellega on väljendatud inimelu põhikord: kord, mis on meie elu aluseks, ja mitte ainult niikaua, kuni me oma vanuse järgi oleme lapsed, vaid niikaua, kui me oleme üldse inimesed.

See kord on, et laps ei ela iseendale. Ta ei ole midagi üksinda enda jaoks. Ta ei ole midagi ilma isa ja emata. Ta on alati varjavas ja kogu tema olemist vormivas ühenduses nendega, kellele ta kuulub. Tal on küll oma lapsemaailm, milles ta elab, aga see on ühtlasi osa tema vanemate maailmast. Ta on täiesti hoitud ühtsusest ja kokkukuuluvusest nendega, kelle laps ta on ja kes temale on isaks ja emaks. Lahus nendest ei ole ta midagi.

See sõna "laps" aga, nagu teda siin on meie elu põhisõnana kasutatud, ei räägi ainult meie ühest mööduvast elueast, vaid ta räägib kogu meie olemasolust. Ta räägib Jumalast, taevasest Isast, kelle ees meie ka iseseisvate ja täiskasvanud inimestena oleme lapsed. Tema ees me ei ole üksi midagi, ei ole midagi lahus Temast enda jaoks. Aga ühtlasi tähendab see ka sedasama varjatust ja kokkukuuluvust, mida igäüks on tundma õppinud oma maise isa lapsena.

Nii kõneleb see tänane kirjakoht meile inimolemise põhikorrast, sellest alusest, millel meie elu peab seisma, et see oleks õige Jumala ees. Seal ei ole paigalpäsimist, vaid on kasvamine, mis jätkub niikaua, kuni meile päevi on antud. Kasvama Tema ees, Tema lapsena, kokkukuuluvuses ja ühtsuses taevase Isaga, nagu me kunagi kasvasime oma maiste vanemate lastena. (Kiivit 1999:59jj,63)

Aga kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad tema nimesse (Jh 1:12)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Ärgem otsigem maailmas rikkust ja au, vaid seda, mis Jumal on meile valmis pannud. Seal on ikka Tema armastav süle, Tema kaisvad käed. Ta ei ole muud kui armastus. Jaan Kiivit jun

Palvetagem: Halastaja Jumal, valgusta oma Kirikut Sinu püha sõnaga, et me käiksimme Püha Johannese õpetuse järgi Sinu armu ja tõe valguses. Luba meil Sinu juures igavesti näha Sinu taevast kirkust. Seda palume Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi, kes koos Sinuga Püha Vaimu ühtsuses elab ja valitseb igavesest ajast igavesti.

* * *

JEESUS PÕGENIKUNA
Reede – 28. detsember
Süütalastepäev

Vala oma süda välja kui vesi Issanda palge ette! Tõsta oma käed Tema poole oma laste elu pärast! NI 2:19

Jääme korrakski vaikselt kuulatama. Meie kõrvu kostavad sajad nõrgad, haiglased oiged: meie hinged on haiged!

Kirikuis kõlavad pühalikud sõnad, õiged juhised ent sealt ei tungi sageli ükski heli läbi püha-päeva raudseina. Kõik haihtub nende kindluste vahel, mis meie oleme ehitanud ümber pühapäeva-hommikuse jumalateenistuse. Tööpäev aga on täis halli tuska, lootuseta virelemist, kirumist ja rõvedaid nalju. Miks laseme meie nutta oma sisemisel minal orvana uulitsanurgal?

Ärgem jätkem üksinda nutvaid lapsi uulitsate nurkadel, ärgem möödugem kauges kaares vi-letsaist pimeduses kaebajaist, tõmmakem nad eneste hulka, Ega me tea, et neist keegi juba pole Õn-nistegija helladele kätele toetada suutnud.

Sirutagem ikka vastu käed ronijaile! lial ei määrdud nad selle poriga, mille seest meie oleme tõstnud oma nõrga venna-õe. Ei, see muutub kullaks meie sõrmede küljes, ning valgustajaks täheks meie otsa esisel!

Oleme meie ju nii tugevad, sest meie üle kumab Issanda vägi. Miks ootame me homseni armastustööga, kui juba täna kostavad appihüüded? Kuulatage, nad kisendavad vabadust otsides!

Jumala kätte täielikult end anda ja teisi sinna aidata, see on ajalikkuse suurim, ilusaim vabadus. "Tõuse üles, karju öösel vahikordade hakatuses, vala oma süda välja kui vett Jumala palge ette, tõsta üles Tema poole oma käed oma noorte laste hinge pärast, kes ära nõrkenud nälja pärast igas uulitsate nurgas." (Mirka 1935:3j)

Ja nüüd on hing mu sees valatud tühjaks, viletsuspäevad on mind kätte saanud. (Ii 30:16)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Meie suhtumine peab kajastama Kristuse suhtumist. Kui nad on vaenulikud, vastame neile leebusega. Kui nad vihaselt süüdistavad meid milleski, vastame rahulike sõnadega. Kui nad meile halba teevad, siis me palvetame nende eest. Vägivallale ja eksimustele saab vastata väga rahulikult ja leebelt. Ignatius Antiookiast

Palvetagem: Kõigeväeline Jumal, me meenutame täna Petlemma süütuid lapsi, kelle kuningas Herodes käskis hukata. Võta oma hoolitsevatesse kättesse kõik lapsed, keda tänagi kiusatakse ja surmatakse. Anna, et õiglus, armastus ja rahu võidaksid meie keskel vale, ükskõiksuse, sõjad ja hävingu. Seda palume jõululapse Jeesuse, meie Issanda läbi.

* * *

ARMASTUSEST JUMALA JA INIMESTE VASTU

Laupäev – 29. detsember

Jumala armastus meie vastu on saanud avalikuks selles, et Jumal oma ainusiündinud Poja on läkitanud maailma, et me Tema läbi elaksime. 1Jh 4:9

Kristuse Sündimise imeline püha tuletab meile meelde vajadust kõrvalekaldumatult järgida Kristust, kes tuli selleks, et meil oleks elu, ja oleks seda ülirohkesti (Jh 10:10) ja kes Ise on ainus õige tee ja väärmatu tõde ja tõeline elu (Jh 14:6). Ning ärgu hirmutagu meid paratamatult ettetulevad raskused ega murdku meid meile osaks langevad katsumused, sest Jumal on meiega! Jumal on meiega, ning meie elust kaob hirm. Jumal on meiega, ja me leiame hingerahu ja rõõmu. Jumal on meiega, ja me käime oma maist rännakut kindla lootusega Tema peale.

Käies Kristuse järel, läheb inimene selle maailma stiihiatega vastuvoolu. Ta ei alistu ettetulevatele kiusatustele ning otsustavalt lõhub sellel teel ees seisvad patu vaheseinad. Sest justnimelt patt eemaldab meid Jumalast ja teeb meie elu tõeliselt kibedaks. Justnimelt patt varjab meie eest jumaliku armastuse valguse ning viskab meid mitmesugustesse hädadesse ja teeb kalgiks meie südame teiste inimeste suhtes. Pattu saab võita aga üksnes Püha Vaimu armu abil, mida meile antakse Kiriku kaudu. Kui me võtame vastu Jumala väe, siis see kujundab ümber meie sisemaailma ning aitab meil vastavalt Issanda tahte kujundada ümber ka välist maailma. Ning seetõttu need, kes ühel või teisel viisil kirikuühtsusest välja langevad, kaotavad võime kanda tõeliselt head vilja otsekui ärakuivavad puud.

Kiitkem ja ülistagem meie Päästjat ja Issandat, kes oma suure inimesearmastuse pärast soovis tulla maailma. Sarnaselt piibellike Hommikumaa tarkadega toogem Jumal-lapsukesele Kristusele oma kingitused: kulla asemel oma siira armastuse, viiruki asemel tulise palve, mürri asemel hea ja hooliva suhtumise ligimestesse. (Kirillus 2015/2016)

Suur on valitsus ja otsatu on rahu Taaveti aujärjel ja tema kuningriigi üle, et seda kinnitada ja toetada kohtu ja õigusega, sellest ajast ja igavesti. Vägede Issanda püha viha teeb seda. (Js 9:6) Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusiündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu. (Jh 3:16) Kuna see oli Jumal, kes Kristuses lepitask maailma enesega ega arvestanud neile nende üleastumisi ning on pannud meisse lepitussõna. (2Kr 5:19)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Armastus on Jumala enese astumine inimesse. Inimene saab selleks niipalju ära teha, et hoiab ukse lahti ja ajab koli ja risu eest välja: teeb Jumalale ruumi oma südames. Seda nimetatakse uuestisündimiseks, kui Jumal asub inimesse elama. Karl Raudsepp

Palvetagem: Hea Isa taevas! Sa näitasid oma Poja kannatamises ja surmas maailmale oma armastust. Palun ava meie südamed, et me mõistaksime Tema ohvri saladust ja järgneksime Talle teenimise ja armastuse teel. Lembit Tammsalu

* * *

Kasutatud allikad

- Haamer, Harri 1998. *Avatud taeva all* [postill]. Tallinn: Logos
- Kiivit, Jaan 1999. *Tõde teeb vabaks* [postill]. Tallinn: Logos
- Kirillus, Moskva ja kogu Venemaa patriarh 2015/2016. *Jõululäkitus ülemhingekarjastele, hingekarjastele, diakonitele, mungaelupidajatele ja kõigile Vene Õigeusu Kiriku ustavatele lastele*. Moskva: <https://mospat.ru/wp-content/uploads/2016/01/est.pdf?x43367>
- Kukk, Mihkel 2013. *Suurele Tulijale vastu minnes*. EELK Juuru Mihkli koguduse leht, nr 2 (28). Detsember 2013: https://juurukirik.ee/ajaleht/EELK_JMKL_nr_28.pdf

- Mirka, Hilda Elisabeth 1935. *Kuulata! Su hing kisendab vabaduse järgi.*- Eesti Kirik 19.09.1935
- Soom, Kaido 2015. *Issand on lähedal.* - Eesti Kirik, 16.12.2015
- Stefanus, Tallinna ja kogu Eesti metropoliit 2014. *Kristuse sünni ootel.* Metropoliit, nr 70 Talv 2014
- Tasker, R.V.G. 2002. *Johannese evangeelium.* Tallinn: Logos
- Tärk, Osvald 2014. *Psalvide seletus.* Tallinn: Logos

Koostas Indrek Lundava

Detsember 2018